

¹Da nahm das ganze Volk Juda Usia, der war sechzehn Jahre alt, und machten ihn zum König an seines Vaters Statt, ²Derselbe baute Eloth und brachte es wieder an Juda, nachdem der König entschlafen war mit seinen Vätern. ³Sechzehn Jahre alt war Usia, da er König ward, und regierte zweiundfünfzig Jahre zu Jerusalem. Seine Mutter hieß Jecholja von Jerusalem. ⁴Und er tat, was dem HERRN wohl gefiel, wie sein Vater Amazja getan hatte. ⁵Und er suchte Gott, solange Sacharja lebte, der Lehrer in den Gesichtern Gottes; und solange er den HERRN suchte, ließ es ihm Gott gelingen. ⁶Denn er zog aus und stritt wider die Philister und riß nieder die Mauer zu Gath und die Mauer zu Jabne und die Mauer zu Asdod und baute Städte um Asdod und unter den Philistern. ⁷Denn Gott half ihm wider die Philister, wider die Araber, die zu Gur-Baal wohnten, und wider die Meuniter. ⁸Und die Ammoniter gaben Usia Geschenke, und er ward berühmt so weit, bis man kommt nach Ägypten; denn er ward immer stärker und stärker. ⁹Und Usia baute Türme zu Jerusalem am Ecktor und am Taltor und am Winkel und befestigte sie. ¹⁰Er baute auch Türme in der Wüste und grub viele Brunnen. Denn er hatte viel Vieh, sowohl in den Auen als auf den Ebenen, auch Ackerleute und Weingärtner an den Bergen und am Karmel; denn er hatte Lust zum Ackerwerk. ¹¹Und Usia hatte eine Macht zum Streit, die ins Heer zogen, von Kriegsknechten, in der Zahl gerechnet durch Jeiel, den Schreiber, und Maaseja, den Amtmann, unter der Hand Hananjas

¹وَأَحَدَ كُلِّ سَعْبِ يَهُودًا عَزْرِيًّا وَهُوَ ابْنُ سِتِّ عَشْرَةَ سَنَةً وَمَلَكوهُ عَوْصًا عَنْ أَبِيهِ أَمْصِيًّا. ²هُوَ بَنَى أَيْلَةَ وَرَدَّهَا لِيَهُودًا بَعْدَ اضْطِجَاعِ الْمَلِكِ مَعَ أَبِيهِ. ³كَانَ عَزْرِيًّا ابْنَ سِتِّ عَشْرَةَ سَنَةً حِينَ مَلَكَ، وَمَلَكَ اثْنَيْ وَخَمْسِينَ سَنَةً فِي أُورُشَلِيمَ. ⁴وَأَسْمُ أُمِّهِ بَكْلِيَّا مِنْ أُورُشَلِيمَ. ⁵وَعَمَلَ الْمُسْتَقِيمَ فِي عَيْتِي الرَّبِّ حَسَبَ كُلِّ مَا عَمَلَ أَمْصِيَّا أَبُوهُ. ⁶وَكَانَ يَطْلُبُ اللَّهَ فِي أَيَّامِ زَكْرِيَّا الْقَاهِمِ بِصَاطِرِ اللَّهِ. ⁷وَفِي أَيَّامِ طَلْبِهِ الرَّبِّ أَنْجَحَهُ اللَّهُ. ⁸وَخَرَجَ وَخَارَبَ الْفِلِسْطِينِيِّينَ وَهَدَمَ سُورَ جَثَ وَسُورَ بَيْتَةَ وَسُورَ أُسْدُودَ، وَيَتَى مُدْنَا فِي أَرْضِ أُسْدُودَ وَالْفِلِسْطِينِيِّينَ. ⁹وَسَاعَدَهُ اللَّهُ عَلَى الْفِلِسْطِينِيِّينَ وَعَلَى الْعَرَبِ السَّاكِنِينَ فِي جُورْبَعْلَ وَالْمَعُونِيِّينَ. ¹⁰وَأَعْطَى الْعَمُونِيِّونَ عَزْرِيًّا هَدَايَا، وَامْتَدَّ اسْمُهُ إِلَى مَدْخَلِ مِصْرَ لِأَنَّهُ تَشَدَّدَ جِدًّا. ¹¹وَبَنَى عَزْرِيًّا أَبْرَاجًا فِي أُورُشَلِيمَ عِنْدَ بَابِ الزَّوَايَةِ وَعِنْدَ بَابِ الْوَادِي وَعِنْدَ الزَّوَايَةِ وَحَصَّنَهَا. ¹²وَبَنَى أَبْرَاجًا فِي التَّرْبَةِ، وَخَفَرَ أَبْرَاجًا كَثِيرَةً لِأَنَّهُ كَانَ لَهُ مَاسِيَةٌ كَثِيرَةٌ فِي السَّاحِلِ وَالسَّهْلِ، وَقَلَّحُونَ وَكِرَامُونَ فِي الْجِبَالِ وَفِي الْكَرْمِ لِأَنَّهُ كَانَ يُحِبُّ الْفَلَاحَةَ. ¹³وَكَانَ لِعَزْرِيَّا جَيْشٌ مِنَ الْمُقَاتِلِينَ يَخْرُجُونَ لِلْحَرْبِ أَحْرَابًا حَسَبَ عَدَدِ إِحْصَائِهِمْ عَنْ يَدِ يَحْيِيئِيلَ الْكَاتِبِ وَمَعْسِيَّا الْعَرِيفِ تَحْتَ يَدِ حَنْنِيَّا وَاجِدٍ مِنْ رُؤَسَاءِ الْمَلِكِ. ¹⁴كُلُّ عَدَدِ رُؤُوسِ الْآبَاءِ مِنْ جَبَايِرَةِ الْبَاسِ أَلْفَانِ وَسِتُّ مِئَةٍ. ¹⁵وَتَحْتَ يَدِهِمْ جَيْشٌ جُنُودٌ ثَلَاثُ مِئَةٍ أَلْفٍ وَسَبْعَةُ أَلْفٍ وَخَمْسُ مِئَةٍ مِنَ الْمُقَاتِلِينَ بِقُوَّةِ سَيْدِيَّةٍ لِمَسَاعَدَةِ الْمَلِكِ عَلَى الْعَدُوِّ. ¹⁶وَهِيَآ لَهُمْ عَزْرِيًّا، لِكُلِّ الْجَيْشِ، أَتْرَاسًا وَرِمَاجًا وَخُودًا وَدُرُوعًا وَقِسِيًّا وَجِبَارَةً مَقَالِيْعَ. ¹⁷وَعَمَلَ فِي أُورُشَلِيمَ مَنَجِيْقَاتٍ اخْتِرَاعَ مُخْتَرِعِينَ لِيَكُونَ عَلَى الْأَبْرَاجِ وَعَلَى الزَّوَايَا لِيُرْمَى بِهَا السَّهَامُ وَالْجِبَارَةُ الْعَظِيمَةُ. ¹⁸وَامْتَدَّ اسْمُهُ إِلَى بَعِيدٍ إِذْ عَجِبَتْ مُسَاعَدَتُهُ حَتَّى تَشَدَّدَ. ¹⁹وَلَمَّا تَشَدَّدَ ارْتَفَعَ قَلْبُهُ إِلَى الْهَلَاكِ وَخَانَ الرَّبَّ إِلَهَهُ، وَدَخَلَ هَيْكَلُ الرَّبِّ لِيُوقِدَ عَلَى مَذْبَحِ الْبُحُورِ. ²⁰وَدَخَلَ وَرَاءَهُ عَزْرِيَّا الْكَاهِنُ وَمَعَهُ تَمَائُونَ مِنْ كَهَنَةِ الرَّبِّ بَنِي الْبَاسِ. ²¹وَقَاوَمُوا عَزْرِيَّا الْمَلِكَ وَقَالُوا لَهُ، لَيْسَ لَكَ يَا عَزْرِيَّا أَنْ تُوقِدَ لِلرَّبِّ بَلْ لِلْكَهَنَةِ بَنِي هَارُونَ الْمُقَدَّسِينَ لِلْإِبْقَادِ. ²²أُخْرِجْ مِنَ الْمَقْدِسِ لِأَنَّكَ خُنْتَ وَلَيْسَ لَكَ مِنْ كَرَامَةٍ مِنْ عِنْدِ الرَّبِّ إِلَهِهِ. ²³فَحَنَقَ عَزْرِيًّا. ²⁴وَكَانَ فِي يَدِهِ مِجْمَرُهُ لِلْإِبْقَادِ. وَعِنْدَ حَتْفِهِ عَلَى الْكَهَنَةِ خَرَجَ بَرَصٌ فِي جَبْهَتِهِ أَمَامَ الْكَهَنَةِ فِي بَيْتِ الرَّبِّ بِجَانِبِ مَذْبَحِ الْبُحُورِ. ²⁵فَالْتَقَتْ نَحْوُهُ عَزْرِيَّا هُوَ

aus den Obersten des Königs.¹² Und die Zahl der Häupter der Vaterhäuser unter den starken Kriegern war zweitausend und sechshundert,¹³ und unter ihrer Hand die Heeresmacht dreihunderttausend und siebentausendundfünfhundert, zum Streit geschickt in Heereskraft, zu helfen dem König wider die Feinde.¹⁴ Und Usia schaffte ihnen für das ganze Heer Schilde, Spieße, Helme, Panzer, Bogen und Schleudersteine¹⁵ und machte zu Jerusalem kunstvolle Geschütze, die auf den Türmen und Ecken sein sollten, zu schießen mit Pfeilen und großen Steinen. Und sein Name kam weit aus, darum daß ihm wunderbar geholfen ward, bis er mächtig ward.¹⁶ Und da er mächtig geworden war, überhob sich sein Herz zu seinem Verderben; denn er vergriff sich an dem HERRN, seinem Gott, und ging in den Tempel des HERRN, zu räuchern auf dem Räucheraltar.¹⁷ Aber Asarja, der Priester, ging ihm nach und achtzig Priester des HERRN mit ihm, ansehnliche Leute,¹⁸ und standen wider Usia, den König, und sprachen zu ihm: Es gebührt dir, Usia, nicht, zu räuchern dem HERRN, sondern den Priestern, Aarons Kindern, die zu räuchern geheiligt sind. Gehe heraus aus dem Heiligtum; denn du vergreifst dich, und es wird dir keine Ehre sein vor Gott dem HERRN.¹⁹ Aber Usia ward zornig und hatte ein Räuchfaß in der Hand. Und da er mit den Priestern zürnte, fuhr der Aussatz aus an seiner Stirn vor den Priestern im Hause des HERRN, vor dem Räucheraltar.²⁰ Und Asarja, der oberste Priester, wandte das Haupt zu ihm und alle Priester, und siehe, da war er

الكَاهِنُ الرَّأْسُ وَكُلُّ الْكَهَنَةِ وَإِذَا هُوَ أَبْرَصٌ فِي جِهَتِهِ، فَطَرَدُوهُ مِنْ هُنَاكَ حَتَّى إِنَّهُ هُوَ تَفْسُهُ بَادَرَ إِلَى الْخُرُوجِ لِأَنَّ الرَّبَّ صَرَبَهُ.²¹ وَكَانَ عَزْرِيَّا الْمَلِكُ أَبْرَصَ إِلَى يَوْمِ وَقَايِهِ، وَأَقَامَ فِي بَيْتِ الْمَرَضِ أَبْرَصَ لِأَنَّهُ قُطِعَ مِنْ بَيْتِ الرَّبِّ، وَكَانَ يُوتَاةُ ابْنُهُ عَلَى بَيْتِ الْمَلِكِ يَحْكُمُ عَلَى شَعْبِ الْأَرْضِ.²² وَبَقِيَهِ أُمُورٌ عَزْرِيَّا الْأُولَى وَالْأَجِيرَةُ كَتَبَهَا إِسْعِيَاءُ بْنُ أُمُوصَ النَّبِيُّ.²³ ثُمَّ اصْطَلَجَ عَزْرِيَّا مَعَ آبَائِهِ وَدَفَنُوهُ مَعَ آبَائِهِ فِي حَقْلِ الْمُقْتَرَةِ الَّتِي لِلْمُلُوكِ، لِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّهُ أَبْرَصٌ. وَمَلَكَ يُوتَاةُ ابْنُهُ عِوَضًا عَنْهُ.

aussätzig an seiner Stirn; und sie stießen ihn von dannen. Er eilte auch selbst, herauszugehen; denn seine Plage war vom HERRN.²¹ Also war Usia, der König, aussätzig bis an seinen Tod und wohnte in einem besonderen Hause aussätzig; denn er ward verstoßen vom Hause des HERRN. Jotham aber, sein Sohn, stand des Königs Hause vor und richtete das Volk im Lande.²² Was aber mehr von Usia zu sagen ist, beides, das erste und das letzte, hat beschrieben der Prophet Jesaja, der Sohn des Amoz.²³ Und Usia entschlief mit seinen Vätern, und sie begruben ihn bei seinen Vätern im Acker bei dem Begräbnis der Könige; denn sie sprachen: Er ist aussätzig. Und Jotham, sein Sohn, ward König an seiner Statt.